

Міністерство освіти і науки України
Первомайська філія
Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

МАТЕРІАЛИ
Міжвузівської студентської
науково-практичної конференції
"Молодь, освіта, наука 2020"

Інженерно-економічний факультет
21 травня 2020 р.

Міжвузівська студентська науково-практична конференція "Молодь, освіта, наука 2020": тези доповідей. – Первомайськ: ПФ НУК, 2020. – с.154.

Організаційний комітет конференції:

Доценко С.М. к.т.н., доц. директор ПФ НУК ім. адм. Макарова,
Жувагіна І.О. к.е.н., доц.. декан інженерно-економічного факультету,
Гришина Л.О. к.е.н., проф. зав.кафедри економіки та організації виробництва
Козіцька Н.О. - к.е.н., зав. кафедри обліку і економічного аналізу
Букіна Т.В.- к.і.н., зав. кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та безпеки життєдіяльності
Нестеренко В.В. - к.т.н., доц. зав.кафедри енергетичного машинобудування
Ошовський В.Я. к.т.н., доц. зав.кафедри теплоенергетики та технологій машинобудування
Тарасов І.В. - к.х.н., доц., завідувач кафедри фундаментальних та загально-технічних дисциплін

Відповідальні за випуск збірника:

Анастасенко С.М. - к.т.н., доцент кафедри ТЕ та ТМ
Хмарська І.А. - к.е.н., доцент кафедри економіки та організації виробництва
Качуровська О.В. – лаборант кафедри обліку і економічного аналізу

У збірнику подано тези доповідей міжвузівської студентської науково-практичної конференції "Молодь, освіта, наука 2020", які містять дослідження актуальних соціально-економічних, правових проблемних питань становлення та розвитку сучасного українського суспільства. Зокрема, пропонуються ідеї та концепції вдосконалення: сучасних інформаційних технологій; економічні та правові, соціально-політичні та духовні проблеми сучасного суспільства; проблеми розвитку бухгалтерського обліку та аналізу; розглядаються проблеми та перспективи розвитку підприємництва.

Збірник тез доповідей становить інтерес для управлінського персоналу підприємств та організацій, викладачів, аспірантів та студентів. Матеріали конференції можуть бути використані у написанні студентами магістерських та кваліфікаційних робіт економічних та технічних спеціальностей.

Статті друкуються в авторській редакції. Претензії до організаторів не приймаються.

СЕКЦІЯ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ	
Бабій К.Р., Гавриленко Н.В. Роль облікової складової в обліково-аналітичному забезпеченні операцій з виробничими запасами	125
Зубкова А.С., Гавриленко Н.В. Вирішення ряду актуальних проблем обліку основних засобів на внутрішньогосподарському рівні	128
Корнєєва О.Є., Грищенко О.В. Економічна сутність готової продукції в роботах вітчизняних науковців	131
Мілованов Д.В., Козіцька Н.О. АВС-аналіз як метод управління постачальниками товарних запасів	136
Павловська Н. І., Гавриленко Н. В. Застосування елементів актуарного обліку в задоволенні інформаційних потреб вартісно-орієнтованого управління	140
Пугач М., Гавриленко Н. В. Фінансові результати в умовах мінливої ринкової ситуації	143
Таляр В.В., Козіцька Н.О. Факторний аналіз витрат ПРАТ «Софія-граніт» як напрям їх оптимізації	145
Федоренко М.В., Козіцька Н.О. Прибуток підприємства як об'єкт внутрішньогосподарського контролю	148
Шестак А.С., Наumenко Т.О. Моделювання системи аналізу оборотності оборотних активів торговельного підприємства	151

Зубкова А. С., бакалавр
керівник: к.е.н., доцент Гавриленко Н.В.
ПФ НУК ім. Адм. Макарова

ВИРІШЕННЯ РЯДУ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ВНУТРІШНОГОСПОДАРСЬКОМУ РІВНІ

Вирішення ряду актуальних проблем обліку основних засобів можливо не тільки на нормативно-законодавчому, а й на внутрішньогосподарському рівні. Спроби вирішення проблем розвитку внутрішньогосподарського обліку основних засобів знайшли реалізацію через розробку облікової політики.

Облікову політику господарюючого суб'єкта слід формувати не як єдиний внутрішній стандарт, а через сукупність так званої базової облікової політики та доданих до неї методичних рекомендацій, що розробляються підприємством самостійно для різних облікових об'єктів. Базова облікова політика та методичні рекомендації для обліку основних засобів, повинні включати опрацювання питань визначення строків корисного використання, їх продовження після модернізації, визнання доходів і витрат при продажу об'єктів нерухомості та інше.

Як приклад вирішення актуальних проблем обліку основних засобів через належним чином побудовану облікову політику розглянемо питання обліку продажу об'єктів нерухомості у продавця.

Беручи до уваги, що вартість та тривалість використання нерухомості, як правило, є істотними, не виникає сумнівів в тому, що такі об'єкти повинні обліковуватися у складі основних засобів - на дебеті субрахунку 103 «Будинки та споруди». При цьому для визначення облікових наслідків від продажу об'єкта нерухомості слід орієнтуватися переважно на приписи П(С)БО 7 [1] та П(С)БО 27 [2]. Водночас з цього правила є винятки: наприклад, при будівництві/придбанні нерухомості з метою її продажу - у такому разі її вартість повинна враховуватися у складі запасів.

Як відомо, п. 33 П(С)БО 7 не допускає прямого списання з балансу вартості основних засобів у разі їх продажу, а тому перед продажем об'єкта нерухомості його слід перевести до складу запасів - необоротних активів, утримуваних для продажу. Для цього такий об'єкт має задовольняти таким критеріям (п. 1 розд. II П(С)БО 27):

- 1) економічні вигоди очікується отримати від його продажу, а не від використання за призначенням;
- 2) він готовий до продажу в теперішньому стані;
- 3) продаж об'єкта, як очікується, буде завершено протягом року з дати його визнання утримуваним для продажу (водночас період

завершення продажу може бути продовжено на більш тривалий строк, якщо це зумовлено обставинами, що перебувають поза контролем підприємства, яке продовжує виконувати план продажу);

4) умови продажу відповідають звичайним умовам продажу для подібних активів;

5) здійснення продажу об'єкта має високу ймовірність, зокрема якщо керівництвом підприємства підготовлено відповідний план або укладено твердий контракт про продаж, здійснюється його активна пропозиція на ринку за ціною, що відповідає справедливій вартості.

Слід звернути увагу на те, що переведення об'єкта нерухомості до складу запасів є обов'язковим, у тому числі в ситуаціях, коли підприємство не планувало продавати його, а причина для такого продажу виникла раптово. Як правило, воно здійснюється на дату балансу - поточну (якщо на цю дату об'єкт нерухомості вже підпадає під зазначені вище критерії) або наступну (якщо такі критерії починають дотримуватися в середині кварталу) - переважно, за залишковою вартістю на початок місяця, наступного за місяцем такого переведення. Відображається ця операція за дебетом однойменного субрахунку 286 «Необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу» з одночасним списанням залишкової вартості об'єкта за кредитом субрахунку 103 (одночасно з цим списується сума зносу за допомогою запису за дебетом субрахунку 131 «Знос основних засобів» у кореспонденції з субрахунком 103) [3]. При цьому очевидно, що після такого переведення про амортизацію не може бути й мови (п. 6 розд. II П(С)БО 27).

Ми категорично не згодні з позицією Мінфіну, згідно з якою до моменту реєстрації об'єкта покупцем продавцеві слід його враховувати на рахунку 28, виділивши при цьому субрахунок 286. У бухгалтерській звітності відповідно переданий покупцеві об'єкт нерухомості, перехід права власності на який поки що не зареєстрований, у продавця буде показаний в складі запасів, а у покупця - в складі основних засобів, тобто один і той же об'єкт буде одночасно відображатися в складі активів двох організацій, що свідчить про грубе порушення принципу майнової відокремленості. Доходи і витрати у продавця виникнуть в той момент, коли покупець зареєструє право власності на об'єкт, що викликає не тільки обґрунтовані теоретичні сумніви, але і суто практичні труднощі: яким, наприклад, повинен бути порядок документального оформлення відповідних операцій, в який момент здійснювати нарахування ПДВ по реалізованому об'єкту і т.п.

У подальшому, якщо подібний об'єкт залишиться не реалізованим до наступної дати балансу, то його вартість доведеться обліковувати за найменшою з двох величин: балансовою вартістю чи чистою вартістю реалізації (справедливою вартістю активу за вирахуванням очікуваних витрат на його реалізацію). В останньому випадку, якщо чиста вартість

реалізації виявиться менше балансової, різниця між ними відноситься на інші операційні витрати звітного періоду (п. 9 розд. II П(С)БО 27) з відображенням на субрахунку 946 «Втрати від знецінення запасів».

Після переведення об'єкта нерухомості на субрахунок 286 його реалізація здійснюється в загальному порядку, передбаченому для запасів. Дохід від такого продажу визначається відповідно до П(С)БО 15, у зв'язку з чим його доведеться відобразити в періоді, коли починають дотримуватися всі умови, перелічені в п. 8 П(С)БО 15 (незалежно від моменту передачі покупцю права власності та/або надходження передоплати):

- 1) покупцю передано ризики та вигоди, пов'язані з правом власності;
- 2) підприємство не здійснює подальше управління та контроль за реалізованою нерухомістю;
- 3) сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена;
- 4) існує впевненість, що в результаті продажу відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

З урахуванням викладеного бухгалтерський дохід від продажу об'єкта нерухомості повинен визнаватися, як правило, за датою його передачі покупцю, тобто за датою підписання Акта приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів за формою № ОЗ-1 (до речі, у такому разі він складається у трьох примірниках, один з яких передається покупцю).

Дохід від продажу об'єкта нерухомості, переведеного до складу необоротних активів, утримуваних для продажу, відображається за кредитом субрахунку 712 «Дохід від реалізації інших оборотних активів» у кореспонденції з дебетом рахунка дебіторської заборгованості - у загальному випадку субрахунку 377 «Розрахунки з іншими дебіторами». При цьому одночасно зі збільшенням доходу від продажу нерухомості відображаються витрати - за дебетом субрахунку 943 «Собівартість реалізованих виробничих запасів» (п. 7 П(С)БО 16).

Підсумовуючи питання бухгалтерського обліку, варто зазначити, що викладений вище порядок справедливий, у тому числі, для операцій з продажу нерухомості, призначеної для використання в негосподарській діяльності, а також об'єктів незавершеного будівництва - у такому разі вартість подібних об'єктів переводиться на субрахунок 286 безпосередньо з субрахунку 151 «Капітальне будівництво».

З іншого боку, ігнорувати вимоги Мінфіну теж неможна. В зв'язку з цим ми рекомендуємо прописати в договорі купівлі-продажу конкретний момент визнання доходів і витрат, пов'язаних з продажем об'єкта нерухомості, і вести облік виходячи з принципу пріоритету змісту перед формою. Так, наприклад, якщо в договорі буде прописано, що продавець відображає доходи і витрати в момент підписання покупцем акту

приймання-передачі об'єкта, то необхідність у використанні рахунку 28 автоматично відпадає, а доходи і витрати виникнуть одночасно за принципом відповідності і будуть враховані без всяких проміжних кореспонденцій. Вважаємо, що запропонований варіант рішення проблеми є досить безпечним і простим для господарюючого суб'єкта і повинен бути прописаний у внутрішніх методичних рекомендаціях з обліку основних засобів.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: затв. Наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 р. № 92, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 18 травня 2000 р. за № 288/4509. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», затв. наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2003 р. № 617
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: наказ Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291.

Корнєєва О.Є.

Науковий керівник: к.е.н. Грищенко О.В.

ПФ НУК ім. Адм. Макарова

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В РОБОТАХ ВІТЧИЗНЯНИХ НАУКОВЦІВ

Загальні питання обліку готової продукції в Україні широко розглянуто у вітчизняних літературних джерелах. Для розкриття сутності дослідження обліку спочатку необхідно розглянути наукові підходи до обґрунтування та тлумачення сутності поняття «готова продукція».

Згідно з пунктом 7 П(с)БО 9 «Запаси» одиницею бухгалтерського обліку готової продукції є її найменування або однорідна група (вид). Первісною вартістю запасів, котрі виготовляються власними силами підприємства, визнається собівартість їх виробництва (п. 10 П(С)БО 9) [1]. Визначається така собівартість згідно з П(С)БО 16 «Витрати». Оскільки готова продукція – це саме той вид запасів, який виготовляє підприємство, то її собівартість визначається також згідно з П(С)БО 16. Для цілей бухгалтерському обліку первісна вартість готової продукції не змінюється, крім випадків, передбачених п. 24 П(С)БО 9.

У роботі Бутинця Ф.Ф. готовою вважається продукція повністю закінчена обробкою, укомплектована, яка пройшла необхідні випробування (перевірки), відповідає діючим стандартам або затвердженим технічним умовам (має сертифікат чи інший документ, що засвідчує її якість), прийнята відділом технічного контролю підприємства та здана на склад або ж прийнята замовником (якщо готова продукція